

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

THAI INDUSTRIAL STANDARD

มอก. 121 เล่ม 31 – 2553

วิธีทดสอบสิ่งทอ

เล่ม 31 การติดไฟของเสื้อผ้า

STANDARD TEST METHODS FOR TEXTILES

PART 31 FLAMMABILITY TESTING OF CLOTHING TEXTILES

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 59.080.31

ISBN 978-974-292-888-9

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
วิธีทดสอบสิ่งทอ

เล่ม 31 การติดไฟของเสื้อผ้า

มอก. 121 เล่ม 31 – 2553

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3300

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 128 ตอนพิเศษ 18ง
วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2554

คณะกรรมการวิชาการคณะที่ 1010
มาตรฐานสิ่งทอ

ประธานกรรมการ

นางนราพร รังสิมันต์กุล

ศูนย์วิเคราะห์ทดสอบสิ่งทอ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

กรรมการ

นางสาวนิตยา ทับทิมทัย

คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิริรัตน์ จารุจินดา

ภาควิชาวัสดุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณราย รักษาการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

นายธเนศ คงใหญ่

บริษัทอินเตอร์เทค เทสติ้ง เซอร์วิสเชส (ประเทศไทย) จำกัด

นายพันธ์ศักดิ์ แสงศัพท์

สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

กรรมการและเลขานุการ

นางพิมพ์พร บุญสว่าง

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

นางสาวนิรัชรา เต็มกุลวงศ์

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เนื่องจากความเชื่อถือในคุณภาพของผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ต้องมีผลทดสอบที่เชื่อถือได้เป็นเครื่องยืนยัน ดังนั้น เพื่อประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ การรับรองผลิตภัณฑ์ จึงเห็นสมควรกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม 31 การติดไฟของเสื้อผ้า ขึ้น

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนดขึ้นโดยอ้างอิงจากเอกสารต่อไปนี้

16 CFR Part 1610	Consumer Product Safety Commission – Standard for the Flammability of Clothing Textiles
มอก.121 เล่ม 21-2552	การเปลี่ยนแปลงขนาดภายหลังการซักและทำให้แห้ง

คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้พิจารณามาตรฐานนี้แล้ว เห็นสมควรเสนอรัฐมนตรีประกาศตาม มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ 4275 (พ.ศ. 2553)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2511

เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม 31 การติดไฟของเสื้อผ้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม 31 การติดไฟของเสื้อผ้า มาตรฐานเลขที่ มอก. 121 เล่ม 31-2553 ไว้ ดังมีรายการละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

วิธีทดสอบสิ่งทอ

เล่ม 31 การติดไฟของเสื้อผ้า

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนดวิธีทดสอบการติดไฟของเสื้อผ้าและสิ่งทอที่ใช้ทำเสื้อผ้าสวมใส่ โดยแบ่งการติดไฟเป็น 3 ชั้น (classes)
- 1.2 วิธีทดสอบตามมาตรฐานนี้ไม่ใช่ทดสอบผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้
  - 1.2.1 หมวก ที่ไม่มีส่วนประกอบของส่วนที่ใช้ปกปิดคอ หน้า หรือไหล่
  - 1.2.2 ถุงมือ ที่มีความยาวไม่เกิน 14 นิ้ว และไม่ติดกับเสื้อผ้าหรือไม่เป็นส่วนของเสื้อผ้า
  - 1.2.3 รองเท้าและถุงเท้า ที่ไม่เป็นส่วนของเสื้อผ้าหรือไม่ติดกับเสื้อผ้า
  - 1.2.4 ผ้ารองใน (interlining fabrics) ซึ่งเป็นผ้าที่อยู่ระหว่างชั้นนอกสุดและชั้นในสุดของเสื้อผ้าสำเร็จรูป
  - 1.2.5 ผ้าหน้าแคบและวัสดุที่ทำจากเส้นใย (narrow fabrics and loose fibrous material) ที่มีความกว้างด้านใดด้านหนึ่งน้อยกว่า 50 มิลลิเมตร หรือไม่สามารถเตรียมชิ้นทดสอบขนาด 50 มิลลิเมตร × 150 มิลลิเมตร เช่น ชายครุย (fringe) ขนนก วิกผม

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 ผ้า (textile fabric) หมายถึง วัสดุที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยประดิษฐ์ หรือวัสดุทดแทน หรือส่วนผสมของวัสดุดังกล่าวนำมาทำการทอ การถัก หรือการผลิตด้วยวิธีอื่น อาจมีการเคลือบหรือไม่เคลือบ สำหรับใช้งานทำเป็นเสื้อผ้าสวมใส่ รวมถึงผ้าที่ผ่านกระบวนการอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การย้อม การตกแต่งสำเร็จ
- 2.2 ผ้าผิวเรียบ (plain surface textile fabric) หมายถึง ผ้าที่ไม่มีเส้นใยหรือเส้นด้ายซึ่งผ่านกรรมวิธีทำให้สูงขึ้นมาเหนือผิวผ้า ผ้าผิวเรียบนี้รวมถึงผ้าทอแฟนซี ผ้าถัก หรือผ้าพิมพ์ด้วยเส้นใย (flock-printed surfaces)
- 2.3 ผ้าที่มีขน (raised surface textile fabric) หมายถึง ผ้าที่มีเส้นใยหรือเส้นด้ายซึ่งผ่านกรรมวิธีทำให้สูงขึ้นมาเหนือผิวผ้า เช่น เป็นขน (pile) หรือถูกตะกุกให้ฟูขึ้นมาจากผิวผ้า (nap) หรือเป็นปุยเส้นใย (tuft)
- 2.4 ผ้ารองใน (interlining) หมายถึง ผ้าที่อยู่ระหว่างชั้นด้านนอกและชั้นด้านใน (inner lining) ของเสื้อผ้า
- 2.5 फिल्म (film) หมายถึง วัสดุที่มีลักษณะเป็นแผ่น โค้งงอได้ (non-rigid) ทำจากพลาสติก ยาง วัสดุธรรมชาติ วัสดุสังเคราะห์อื่น ๆ หรือวัสดุข้างต้นรวมกัน มีลักษณะโปร่งแสงหรือทึบแสง และอาจมีผิวเรียบหรือพิมพ์ลายนูน หรือหล่อหรือมีการตกแต่งผิวแบบอื่น ไม่จำกัดความหนา สำหรับใช้เป็นส่วนประกอบของเสื้อผ้า

- 2.6 เส้นด้ายสำหรับหยุดการทดสอบ (stop thread supply) หมายถึง ด้ายเย็บฝ้าย ร้อยละ 100 เป็นด้ายเมอร์เซอร์ไรซ์ สีขาวเบอร์ 50 ที่ใช้สำหรับทดสอบการติดไฟ
- 2.7 การซัก (laundering) หมายถึง การซักในสารละลายผงซักฟอกในน้ำ รวมถึงการล้าง (rinsing) การปั่นสลัด (extraction) และการทำแห้ง ด้วยวิธีที่ระบุในวิธีทดสอบนี้
- 2.8 การซักแห้ง (dry cleaning) หมายถึง การทำความสะอาดตัวอย่างด้วยเครื่องซักแห้งเชิงพาณิชย์ ตามวิธีที่ระบุในข้อ 7.2.1.1
- 2.9 การติดไฟ (flammability) หมายถึง ลักษณะของวัสดุที่เกี่ยวกับการจุดติดไฟง่าย และสามารถไหม้ต่อไปได้
- 2.10 การจุดติดไฟ (ignition) หมายถึง การที่ชิ้นทดสอบลุกติดไฟได้ภายหลังจากนำต้นไฟออก
- 2.11 การซักตัวอย่าง (refurbishing) หมายถึง การซักและการซักแห้งตามวิธีทดสอบที่กำหนดตามมาตรฐานนี้
- 2.12 เวลาในการจ่อเปลวไฟ (flame application time) หมายถึง เวลาที่เปลวไฟจ่อที่ชิ้นทดสอบนาน 1 วินาที
- 2.13 เวลาในการลุกไหม้ (burn time) หมายถึง ช่วงเวลาตั้งแต่ชิ้นทดสอบจุดติดไฟจนกระทั่งเส้นด้ายสำหรับหยุดการทดสอบขาด โดยดูจากกลไกจับเวลา (timing mechanism) ของเครื่องทดสอบ
- 2.14 การวาบไฟที่ผิวผ้า (surface flash) หมายถึง การลุกไหม้อย่างรวดเร็วของขนที่เป็นเส้นใย และขนที่เป็นเส้นด้ายของผ้าที่มีขน ซึ่งอาจทำให้พื้นผ้า (base fabric) เกิดการลุกไหม้ หรือไม่เกิดก็ได้
- 2.15 การลุกไหม้ที่พื้นผ้า (base burn) หรือการติดไฟ หรือการหลอมของพื้นผ้า (base fabric ignition or fusing) หมายถึง จุดที่ไฟไหม้ผ้าส่วนที่เป็นพื้นของผ้าที่มีขนและเกิดการลุกไหม้ต่อ การลุกไหม้ที่พื้นผ้า ซึ่งมักจัดเป็นลำดับชั้นการติดไฟของผ้าชั้น 3 เป็นการลุกไหม้ที่เกิดจากการวาบไฟของผิวผ้าที่ตำแหน่งอื่นที่ไม่ใช่ตำแหน่งจ่อเปลวไฟที่ทำให้เส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งของผ้าที่มีขนเกิดการเผาไหม้ การตรวจสอบให้ดูจากความทึบแสงของผ้าเปลี่ยนไป หรือผ้าอีกด้านหนึ่งเกิดรอยไหม้ดำหรือผ้ามีรูเกิดขึ้น

3. หลักการทดสอบ

- 3.1 ตัดชิ้นทดสอบจากผ้าตัวอย่างให้มีขนาดตามที่ระบุ ใส่ชิ้นทดสอบในกรอบยึดชิ้นทดสอบ (frame) ให้แปรงขนผ้าที่มีขน แล้ววางชิ้นทดสอบในเครื่องทดสอบให้อยู่ในแนว 45 องศา กับแนวราบจ่อเปลวไฟที่ได้ปรับให้มีสมบัติตามที่ระบุที่ผิวผ้าบริเวณปลายล่างของชิ้นทดสอบเป็นเวลา 1 วินาที บันทึกเวลาที่เปลวไฟลุกลามบนชิ้นทดสอบเป็นระยะ 127 มิลลิเมตร สำหรับผ้าที่มีขนให้บันทึกการจุดติดไฟหรือการหลอมที่พื้นผ้าด้วย ให้ทดสอบการติดไฟของตัวอย่างในสภาพเดิมก่อนซัก (as received) และหลังการซักตัวอย่าง (ข้อ 7.2)

4. ข้อกำหนดชั้นการติดไฟของสิ่งทอ

ชั้นการติดไฟแบ่งเป็น 3 ชั้น โดยมีเกณฑ์กำหนดการแบ่งชั้นการติดไฟ ดังนี้

- 4.1 การติดไฟชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ (normal flammability)
สิ่งทอที่มีการไหม้ไฟแบบปกติ ใช้ทำเสื้อผ้าสวมใส่ได้ โดย ผ่านหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- 4.1.1 สำหรับผ้าฝ้ายเรียงจัดเป็นชั้น 1
เมื่อทดสอบการติดไฟในสภาพเดิมก่อนการซักและหลังการซักตัวอย่างตามวิธีที่ระบุในข้อ 7.2 แล้วมีเวลาในการไหม้ไฟเท่ากับหรือมากกว่า 3.5 วินาที
- 4.1.2 สำหรับผ้าที่มีขนจัดเป็นชั้น 1
เมื่อทดสอบการติดไฟในสภาพเดิมก่อนการซักและหลังการซักตัวอย่างตามวิธีที่ระบุในข้อ 7.2 แล้วมีเวลาในการลุกไหม้มากกว่า 7 วินาที หรือลุกไหม้โดยมีการวาบไฟที่ผิวผ้า 0 วินาที ถึง 7 วินาที โดยพื้นผ้าต้องไม่ติดไฟหรือหลอมในทั้งสองกรณี
- 4.2 การติดไฟชั้น 2 การติดไฟแบบปานกลาง (intermediate flammability)
สิ่งทอที่จัดอยู่ในชั้น 2 ต้องเป็นผ้าที่มีขนเท่านั้น และแสดงการติดไฟแบบปานกลาง อาจใช้ทำเสื้อผ้าสวมใส่ได้ โดยผ่านหลักเกณฑ์ต่อไปนี้
สำหรับผ้าที่มีขนจัดอยู่ในชั้น 2 เมื่อทดสอบการติดไฟในสภาพเดิมก่อนการซักและหลังการซักตัวอย่างตามวิธีที่ระบุในข้อ 7.2 แล้ว มีเวลาในการลุกไหม้ 4 วินาที ถึง 7 วินาที และพื้นผ้ามีการติดไฟ หรือหลอม
- 4.3 การติดไฟชั้น 3 การลุกไหม้อย่างรวดเร็วและรุนแรง (rapid and intense burning)
สิ่งทอที่จัดอยู่ในชั้น 3 มีการลุกไหม้อย่างรวดเร็วและรุนแรง มีอันตราย ไม่ควรนำมาใช้ทำเสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ มีหลักเกณฑ์ดังนี้
- 4.3.1 สำหรับผ้าฝ้ายเรียงจัดอยู่ในชั้น 3 เมื่อทดสอบการติดไฟในสภาพเดิมก่อนการซักและหลังการซักตัวอย่างตามวิธีที่ระบุในข้อ 7.2 แล้ว มีเวลาในการลุกไหม้น้อยกว่า 3.5 วินาที
- 4.3.2 สำหรับผ้าที่มีขนจัดอยู่ในชั้น 3 เมื่อทดสอบการติดไฟในสภาพเดิมก่อนการซักและหลังการซักตัวอย่างตามวิธีที่ระบุในข้อ 7.2 แล้ว มีเวลาในการลุกไหม้น้อยกว่า 4 วินาที และพื้นผ้ามีการติดไฟหรือหลอม

5. เครื่องมือและอุปกรณ์

- 5.1 เครื่องทดสอบการติดไฟ (flammability apparatus)
- 5.1.1 ตู้ทดสอบ (test chamber) มีรายละเอียด ดังนี้
- 5.1.1.1 โครงสร้างตู้ทดสอบทำจากโลหะ ที่ป้องกันกระแสลมได้ (draft-proof ventilated chamber) ด้านในตู้ทดสอบมีความสูง 353 มิลลิเมตร ความกว้าง 368 มิลลิเมตร และความลึก 216 มิลลิเมตร ผนังด้านบนภายในตู้มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12.7 มิลลิเมตร จำนวน 11 รู เรียงในระยະห่างเท่า ๆ กัน ด้านหน้าตู้ทดสอบมีประตูที่สามารถปิดได้พอดีและมีส่วนที่ทำจากวัสดุใส (เช่น กระจก) เพื่อสังเกตการทดสอบได้ มีช่องระบายอากาศ (ventilation strip) ที่ฐานของประตู ตามรูปที่ 1 ถึงรูปที่ 3
- 5.1.1.2 แท่นวางชิ้นทดสอบ (specimen rack) สำหรับวางที่ยึดชิ้นทดสอบ (specimen holder) (ข้อ 5.1.1.3) ให้อยู่ในแนว 45 องศา กับแนวราบ ตามรูปที่ 1 และรูปที่ 2 มีมุม 2 อัน ตรงกึ่งกลางฐานของแท่นวางชิ้นทดสอบซึ่งเลื่อนไปมาในร่องที่พื้นของตู้ทดสอบ สำหรับปรับตำแหน่งแท่นให้พอเหมาะกับชิ้นทดสอบที่มีความหนาต่าง ๆ เพื่อให้อยู่ในตำแหน่งใกล้แหล่งจุดไฟตามที่กำหนด พื้นของตู้ทดสอบต้องมีตัวหยุดเพื่อช่วยการปรับตำแหน่งของแท่น ตำแหน่งของแท่นเมื่อวางชิ้นทดสอบต้องมีความเหมาะสม ดังนี้

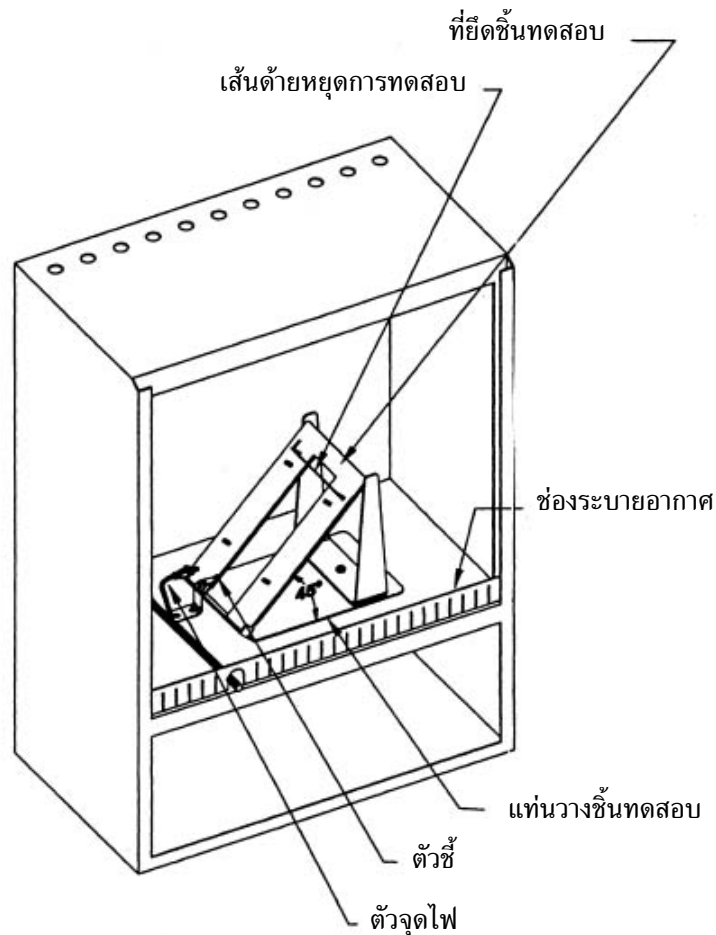
- (1) วางที่ยึดขึ้นทดสอบโดยไม่ขวางการไหลเวียนอากาศบริเวณปลายล่างของขึ้นทดสอบ
  - (2) ให้ขึ้นทดสอบอยู่ในแนวตรงกับปลายของตัวจุดไฟ (igniter tip) ขณะให้เปลวไฟกับขึ้นทดสอบ สำหรับแทนวางขึ้นทดสอบที่เลื่อนได้ให้ทำตามข้อแนะนำของผู้ผลิตเครื่องในการปรับแทนให้ให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกับแนวของตัวชี้ (indicator finger)
- 5.1.1.3 ที่ยึดขึ้นทดสอบ สำหรับใช้ยึดขึ้นทดสอบทำจากแผ่นโลหะรูปตัวยู 2 แผ่น แต่ละแผ่นมีความหนา 2 มิลลิเมตร แผ่นโลหะทั้งสองมีร่องและหมุดเพื่อให้ประกบได้แน่นและตรงกันวางขึ้นทดสอบระหว่างแผ่นโลหะทั้งสองและยึดให้แน่นโดยมีตัวหนีบยึดที่ด้านข้างแผ่นโลหะต้องครอบขึ้นทดสอบทั้งชิ้นแต่เหลือพื้นที่ส่วนกลางสำหรับทดสอบกว้าง 38 มิลลิเมตร ยาว 152 มิลลิเมตร ตามรูปที่ 3 วางที่ยึดขึ้นทดสอบบนแทนวางขึ้นทดสอบในแนว 45 องศา กับแนวราบ
- 5.1.1.4 ตัวชี้ (indicator finger) ใช้ในการปรับตำแหน่งของแทนวางขึ้นทดสอบ โดยปลายของตัวชี้แตะผิวหน้าของขึ้นทดสอบ ตัวชี้เป็นอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อมั่นใจว่าเปลวไฟจ่อถึงขึ้นทดสอบตามรูปที่ 1 และรูปที่ 2 หรือปรับตำแหน่งของแทนวางขึ้นทดสอบตามข้อแนะนำของผู้ผลิตเครื่อง
- 5.1.1.5 ตัวจุดไฟ (ignitor) ซึ่งมีกลไกจุดไฟ (ignition mechanism) ประกอบด้วยมอเตอร์จ่ายแก๊สบิวเทน (butane gas) ผ่านเข็มขนาด 26 เกจ (26-gauge hypodermic needle) และทำให้เกิดเปลวไฟสำหรับทดสอบ โดยมีสิ่งกำบังตามรูปที่ 4 ปรับเปลวไฟให้มีความยาว 16 มิลลิเมตร และจ่อไฟกับขึ้นทดสอบเป็นเวลา 1 วินาที เครื่องทดสอบต้องมีไกเหนี่ยวหรือปุ่มกด (trigger device) ที่ด้านหน้าเครื่องเพื่อให้เปลวไฟ เริ่มการจ่อไฟและกลไกการจับเวลากลไกจุดไฟนี้สามารถควบคุมและจ่ายเปลวไฟกับขึ้นทดสอบด้วยอุปกรณ์ไฟฟ้า - เซิงกล (electro-mechanical devices) (เช่น มอเตอร์ที่ปรับความเร็วได้ (servo-motor) ขดลวดโซลินอยด์ (solenoids) สวิตช์ไฟขนาดเล็ก (micro-switches) แผงวงจรไฟฟ้า (electronic circuit) และอาจมีอุปกรณ์อื่นเพิ่มเติม ตามรูปที่ 4
- 5.1.1.6 ช่องระบายอากาศ เรียงอยู่ในแนวขวางบริเวณด้านล่างของประตูด้านหน้า ซึ่งยึดติดกับบานเลื่อนของประตู ตามรูปที่ 1
- 5.1.1.7 ตั้มน้ำหนักหยุดการทดสอบ (stop weight) สำหรับผูกติดกับเส้นด้ายหยุดการทดสอบเมื่อเส้นด้ายขาดทำให้ตั้มน้ำหนักตกลงมาเป็นการกระตุ้นกลไกจับเวลาให้หยุดการจับเวลา ตั้มน้ำหนักที่ใช้ควรหนักอย่างน้อย 30 กรัม
- 5.1.1.8 ประตูทำจากวัสดุใส (เช่น กระจก) ใช้ปิดตู้ทดสอบได้สนิท และมองผ่านเพื่อสังเกตการติดไฟได้ตลอดการทดสอบ
- 5.1.1.9 ตั้ดูดควัน หรือตั้แบบอื่นที่เหมาะสมสำหรับป้องกันกระแสลมรอบๆ ตั้ทดสอบได้ มีพัดลมหรืออุปกรณ์ใช้ดูดควัน และ/หรือไอที่เกิดจากการทดสอบ
- 5.1.2 เส้นด้ายหยุดการทดสอบและตัวนำเส้นด้าย (stop thread and thread guides)
- 5.1.2.1 เส้นด้ายหยุดการทดสอบ ต้องซึ่งจากหลอดด้ายผ่านตัวนำเส้นด้ายที่อยู่บนที่จับยึดขึ้นทดสอบไปยังผนังของตั้ทดสอบให้ตึง โดยมีตั้มน้ำหนักหยุดการทดสอบผูกติดอยู่ปลายเส้นด้าย
  - 5.1.2.2 เส้นด้ายหยุดการทดสอบ จำนวน 1 หลอด โดยหลอดด้ายถูกยึดกับด้านข้างของตั้ทดสอบที่สามารถถอดออกได้โดยใช้สกรู

- 5.1.2.3 ตัวนำเส้นด้าย ใช้ร้อยเส้นด้ายหยุดการทดสอบเพื่อให้ได้ระยะทดสอบ 127 มิลลิเมตร ระหว่างเส้นด้ายหยุดการทดสอบและจุดศูนย์กลางที่เปลวไฟจอบนชั้นทดสอบ โดยเส้นด้ายต้องอยู่เหนือพื้นผิวล่างของที่ยึดชั้นทดสอบแผ่นบนเป็นระยะ 9.5 มิลลิเมตร ตัวนำเส้นด้ายที่นิยมใช้กันคือ ขอเกี่ยวรูปตัวแอล (L-shaped thread guides) 2 อัน (หรือที่เรียกกันว่า sky hook) โดยขอเกี่ยวรูปตัวแอลนี้จะอยู่ปลายบนของที่ยึดชั้นทดสอบแผ่นบน อาจใช้ตัวนำเส้นด้ายแบบอื่นได้
- 5.1.3 อุปกรณ์เชื้อเพลิงสำหรับการทดสอบ ประกอบด้วย
- 5.1.3.1 เชื้อเพลิงเป็นแก๊สบิวเทนบริสุทธิ์
- 5.1.3.2 วาล์วควบคุมเชื้อเพลิงในถัง ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุมที่มีความไวในการจ่ายแก๊ส
- 5.1.3.3 อุปกรณ์ควบคุมการไหล (flow control device) เช่น แมนอมิเตอร์ (manometer) หรือมิเตอร์ควบคุมการไหลของแก๊สให้สม่ำเสมอ (flow meter) เพื่อรักษาความยาวของเปลวไฟให้คงที่ที่ 16 มิลลิเมตร
- 5.1.4 อุปกรณ์จับเวลา (timing device) ประกอบด้วย นาฬิกาจับเวลา กลไกชั๊ป และตุ้มน้ำหนัก นาฬิกาจับเวลาต่อกับตัวพ่นแก๊สเพื่อเริ่มจับเวลา โทเหนี่ยวหรือปุ่มกด (ข้อ 5.1.1.5) กระตุ้นการจ่อเปลวไฟที่ชั้นทดสอบ โดยกลไกชั๊ปทำให้ตัวพ่นแก๊สเคลื่อนมาหน้าสุด และเริ่มจับเวลาโดยอัตโนมัติทันทีที่เปลวไฟกระทบชั้นทดสอบ เวลาจะหยุดเมื่อเส้นด้ายขาดและตุ้มน้ำหนักตกลงอ่านค่าเวลาโดยตรงและบันทึกเป็นเวลาในการลุกไหม้ได้ละเอียดถึง 0.1 วินาที
- 5.2 อุปกรณ์สำหรับเตรียมชั้นทดสอบ
- 5.2.1 ตู้อบ ควบคุมอุณหภูมิได้ที่ (105 ± 3) องศาเซลเซียส เป็นเวลา (30 ± 2) นาที เป็นแบบระบายอากาศได้ ใซ้ข้อชั้นทดสอบซึ่งอยู่ในที่ยึดชั้นทดสอบ
- 5.2.2 เดซิกเคเตอร์ (desiccator) มีซิลิกาเจล (silica gel) เป็นสารดูดความชื้น ต้องปิดได้แน่นไม่ให้อากาศและความชื้นเข้าไปได้ ใซ้หลอดอุณหภูมิชั้นทดสอบซึ่งผ่านการอบให้เย็นลงโดยวางชั้นทดสอบที่อยู่ในที่ยึดชั้นทดสอบได้ในแนวนอนโดยไม่แตะกัน
- 5.2.3 เครื่องซักผ้าอัตโนมัติ (automatic washing machine) เป็นเครื่องซักผ้าแบบ ข. เครื่องซักผ้าบรรจุด้านบนแบบใบกวน ตามที่กำหนดใน มอก.121 เล่ม 21 และใซ้ภาวะการซักตามที่ระบุในข้อ 7.2.2
- 5.2.4 เครื่องอบผ้าแบบถังหมุนอัตโนมัติ (automatic tumble dryer) เป็นเครื่องอบผ้าที่ใซ้กับเครื่องซักผ้าแบบ ข. ตามที่กำหนดใน มอก. 121 เล่ม 21 และใซ้ภาวะการอบผ้าตามที่ระบุในข้อ 7.2.2
- 5.2.5 เครื่องซักแห้งเชิงพาณิชย์ (commercial dry cleaning machine) ที่มีรอบการซัก (dry-to-dry cycle) แบบอัตโนมัติ โดยใซ้ตัวทำละลายเพอร์คลอโรเอทิลีน (perchloroethylene solvent) และสารซักฟอกสำหรับการซักแห้งแบบประจุบวก (cationic dry cleaning detergent)
- 5.2.6 อุปกรณ์แปรงขนผ้า (brushing device)
- อุปกรณ์แปรงขนผ้า ประกอบด้วยฐานที่มีอุปกรณ์ที่มีล้อขนาดเล็กตามรูปที่ 5 เลื่อนไปตามร่องขนานที่อยู่บนฐาน แปรงถูกยึดด้วยบานพับที่อยู่ด้านหลังของฐาน วางแปรงบนล้อเลื่อนในแนวตั้งด้วยแรงกด 150 กรัมแรง (gf) ขนแปรงเป็นฟูโนลอนชนิดแข็งสองแถวเรียงสลับหว่าง ขนแปรงแต่ละเส้นมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.4 มิลลิเมตร และยาว 19 มิลลิเมตร และมี 20 เส้นต่อฟู่ และ 4 ฟู่ต่อนิ้ว

ตามรูปที่ 6 มีที่หนีบที่ขอบด้านหน้าของล้อเลื่อนสำหรับยึดชั้นทดสอบขณะแปรงชน และมีแผ่นโลหะหนา 3.2 มิลลิเมตร อยู่บนล้อเลื่อนสำหรับรองชั้นทดสอบระหว่างที่แปรงชน ตามรูปที่ 5 และรูปที่ 7

6. สารเคมี

- 6.1 แอนไฮดรัสซิลิกาเจล (anhydrous silica gel) ใช้เป็นสารดูดความชื้นในเดซิกเคเตอร์
- 6.2 เพอร์คลอโรเอทีลีน ชั้นคุณภาพเชิงพาณิชย์ (commercial grade) ใช้เป็นตัวทำละลายในการซักแห้ง
- 6.3 สารซักฟอกแบบประจุบวก ใช้ในการซักแห้ง
- 6.4 สารซักฟอกมาตรฐาน (AATCC 1993 standard reference detergent) ใช้ในการซักตามข้อ 7.2.2

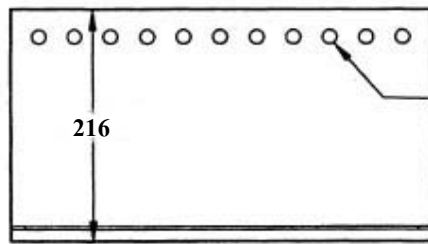

รูปที่ 1 เครื่องทดสอบการติดไฟ

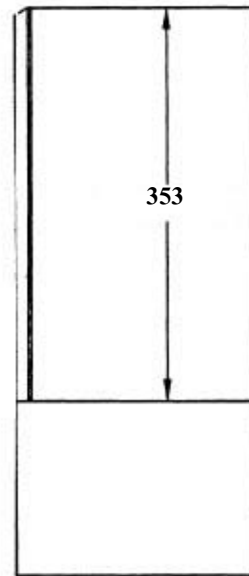
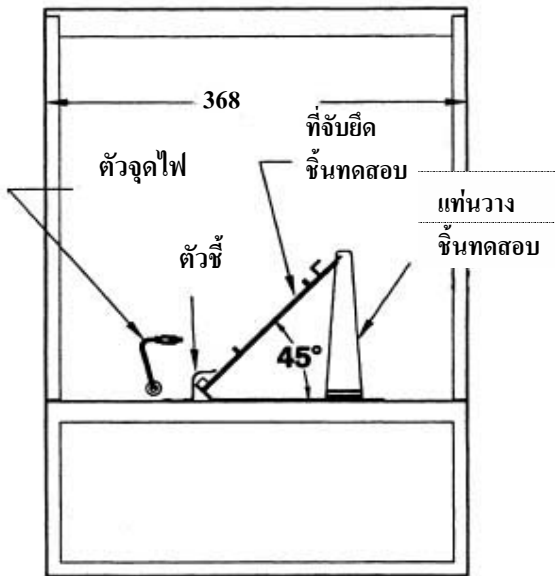
(ข้อ 5.1)

หมายเหตุ ภาพนี้ไม่ได้แสดงรูปประตูด้านหน้า โกวเหนียว และอุปกรณ์ควบคุมการไหลของแก๊ส

ก

รูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12.7 มิลลิเมตร
จำนวน 11 รู ที่มีระยะห่างเท่ากัน

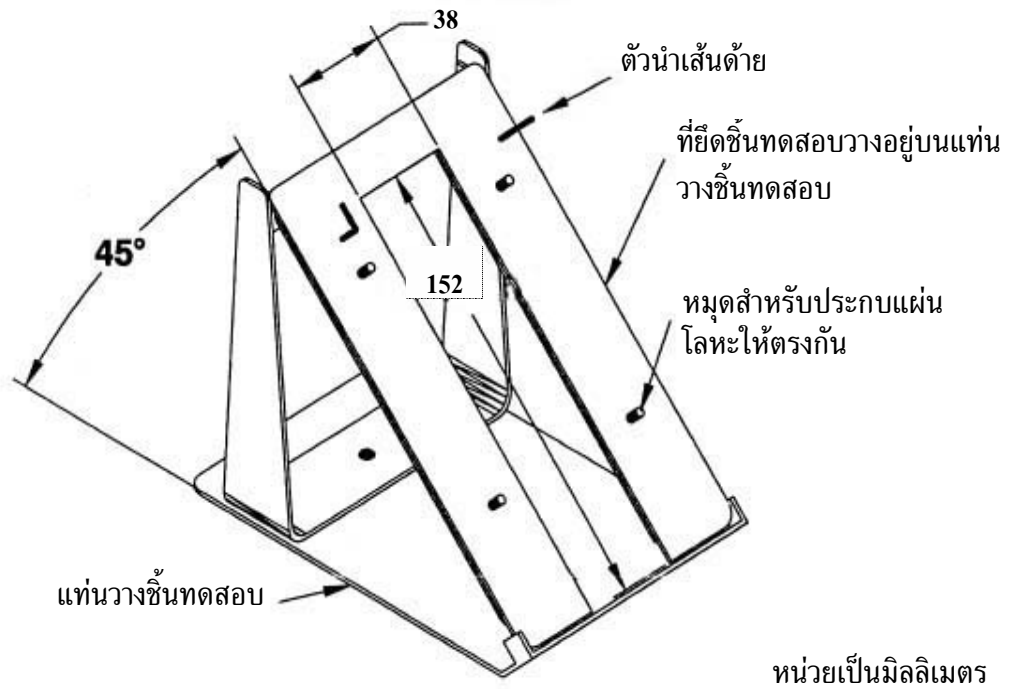

ข

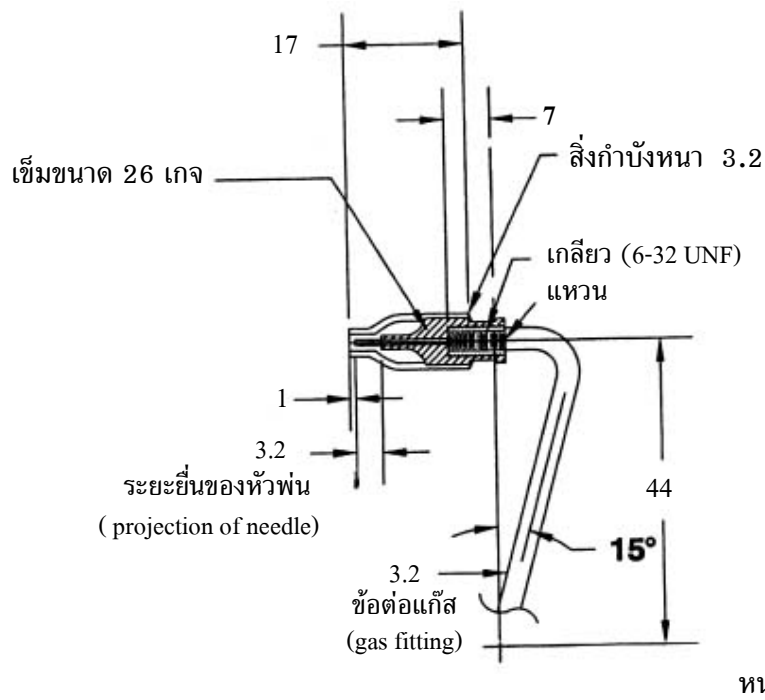
ค

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

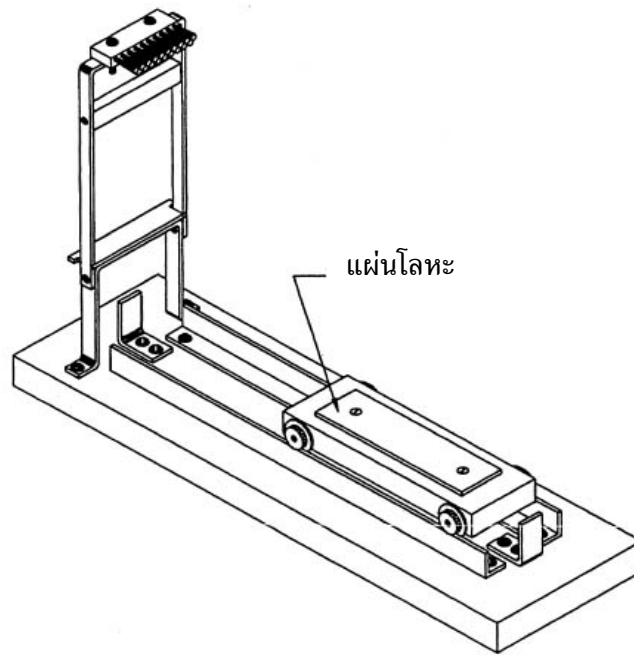
รูปที่ 2 เครื่องทดสอบการติดไฟ (ภาพจากมุมมอง 3 ด้าน)
(ข้อ 5.1)

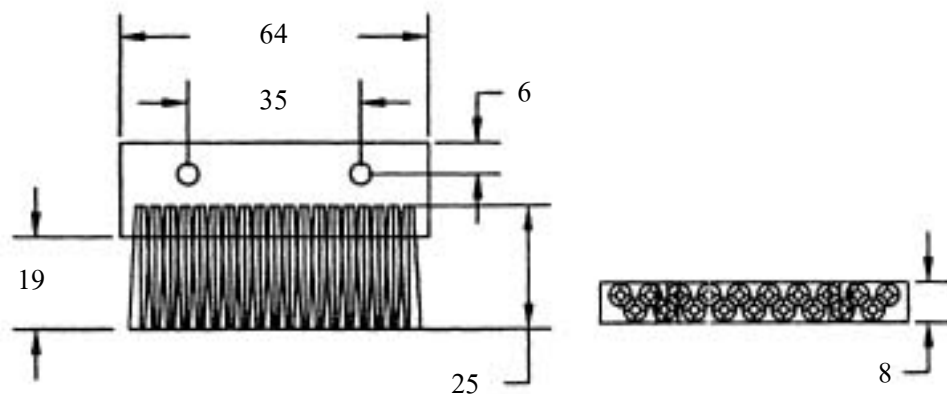
รูปที่ 3 ที่ยึดชั้นทดสอบวางอยู่บนแท่นวางชั้นทดสอบ
(ข้อ 5.1.1.3)

รูปที่ 4 ตัวจุดไฟ
(ข้อ 5.1.1.5)

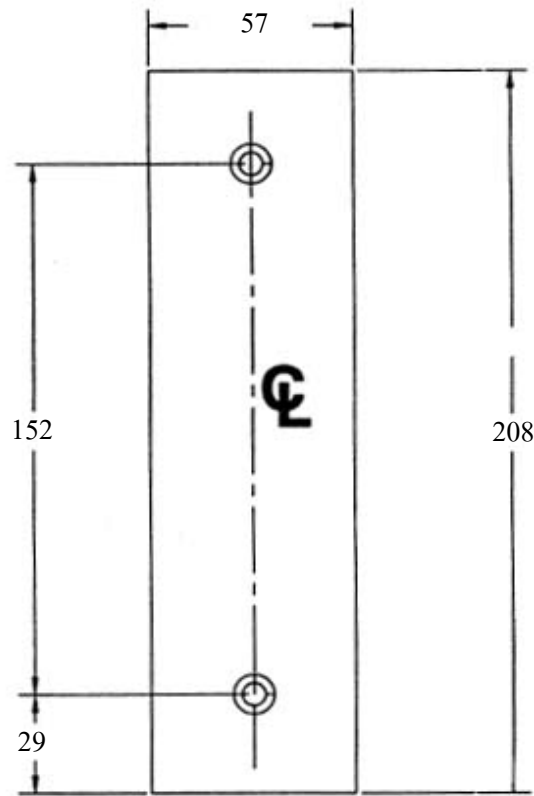
รูปที่ 5 อุปกรณ์แปรงขนผ้า
(ข้อ 5.2.6)

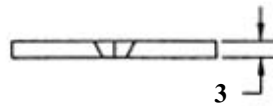
หน่วยเป็นมิลลิเมตร

ขนแปรงไนลอน เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.4 มิลลิเมตร
โดยมีขนแปรง 20 เส้นต่อฟุต และ 4 ฟุตต่อ 254 มิลลิเมตร

รูปที่ 6 แปรงไนลอน
(ข้อ 5.2.6)

เจาะรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 16 มิลลิเมตร
จำนวน 2 รู สำหรับการยึดด้วยสกรูหัวแบน

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รูปที่ 7 แผ่นโลหะ
(ข้อ 5.2.6)

7. การเตรียมชิ้นทดสอบ

7.1 การทดสอบก่อนซัก

7.1.1 ผ้าฝ้ายเรียบ (ข้อ 2.2) ผ้าที่มีขน (ข้อ 2.3) ให้เตรียมชิ้นทดสอบตามข้อ 7.1.2 และข้อ 7.1.3 ตามลำดับ สำหรับผ้าบางชนิดที่มีโครงสร้างเฉพาะให้เตรียมชิ้นทดสอบตามข้อแนะนำ (ข้อ 7.1.1.1 และข้อ 7.1.1.2)

7.1.1.1 ผ้าบางชนิดที่มีโครงสร้างเฉพาะที่แนะนำให้เตรียมชิ้นทดสอบเหมือนผ้าฝ้ายเรียบ

- (1) ผ้าที่มีลายพิมพ์เป็นขนเส้นใย (flock - printed fabrics) โดยปกติจะพิมพ์เป็นลวดลายไม่ตลอดทั้งผืนผ้า

- (2) ผ้าที่มีด้ายโลหะ (metallic thread fabrics) อาจพิจารณาเป็นผ้าผิวเรียบ เตรียมโดยตัดผ้าให้โลหะอยู่ในแนวยาวของชิ้นทดสอบและตรงกับตำแหน่งที่เปลวไฟสัมผัสกับด้ายโลหะนี้
- (3) ผ้ามีลายปัก (embroidery) เป็นลายปักบนผ้าตาข่าย ให้เตรียมชิ้นทดสอบชิ้นต้นโดยแบ่งเป็น 2 ชุด เพื่อหาบริเวณที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด โดยชุดหนึ่งให้ชิ้นทดสอบส่วนใหญ่เป็นตาข่าย และอีกชุดหนึ่งให้ชิ้นทดสอบส่วนใหญ่เป็นลายปัก เตรียมโดยให้เปลวไฟสัมผัสบริเวณที่เป็นลายปักของผ้า ทดสอบการติดไฟของทั้งสองชุดแล้วเลือกชุดที่มีการลุกไหม้เร็วกว่าจากนั้นทำการทดสอบให้ครบโดยเตรียมชิ้นทดสอบจากบริเวณที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด
- (4) ผ้าที่มีลายเบิร์นเอาท์ (burn - out patterns) ผ้าทอผิวเรียบที่มีลวดลายโปร่งที่ได้จากการใช้กรดกัด (burn - out)

7.1.1.2 ผ้าบางชนิดที่มีโครงสร้างเฉพาะที่แนะนำให้เตรียมชิ้นทดสอบเหมือนผ้ามีขน

- (1) ผ้าที่มีขนเป็นเส้นใย (flocked fabrics) ตลอดทั้งผืนผ้า
- (2) ผ้ากำมะหยี่ตัดขน (cut velvet fabrics)

7.1.2 ผ้าผิวเรียบ

7.1.2.1 การทดลองชิ้นต้น (preliminary trial)

เพื่อหาแนวเส้นด้ายที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด ให้ตัดชิ้นทดสอบขนาด 50 มิลลิเมตร × 150 มิลลิเมตร ตามแนวเส้นด้ายยืนและแนวเส้นด้ายพุ่ง หรือห้วงถักแนวตั้งและห้วงถักแนวนอนแนวละ 1 ชิ้น ทำเครื่องหมายแนวเส้นด้ายบนชิ้นทดสอบในบริเวณที่ไม่ถูกเปลวไฟ ยึดชิ้นทดสอบตามข้อ 7.1.2.3 และปรับภาวะตามข้อ 7.1.2.4 แล้วทดสอบการติดไฟตามข้อ 7.3

7.1.2.2 การตัดชิ้นทดสอบ

เมื่อได้แนวเส้นด้ายที่ลุกไหม้เร็วที่สุดเพื่อใช้ในการทดสอบแล้ว ให้ตัดชิ้นทดสอบขนาด 50 มิลลิเมตร × 150 มิลลิเมตร โดยให้แนวผ้าที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด (จากการทดลองชิ้นต้น) เป็นด้านยาว และไม่ทำเครื่องหมายใดๆ ในพื้นที่ทดสอบ จำนวนชิ้นทดสอบตามที่กำหนดในข้อ 8.4.2.1

7.1.2.3 การยึดชิ้นทดสอบ

วางชิ้นทดสอบในที่ยึดชิ้นทดสอบ (ข้อ 5.1.1.3) โดยให้ด้านทดสอบอยู่ด้านบน ถึงแม้ชิ้นทดสอบเป็นผ้าผิวเรียบที่ไม่ต้องแปรงขนผ้า แต่ต้องยึดบนที่จับยึดชิ้นทดสอบที่วางอยู่บนล้อเลื่อนของอุปกรณ์แปรงขน (ข้อ 5.2.6) เพื่อให้ชิ้นทดสอบวางอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องชิ้นทดสอบจะอยู่ระหว่างแผ่นโลหะ 2 แผ่น ของที่จับยึดชิ้นทดสอบแล้วยึดให้แน่น โดยชิ้นทดสอบแต่ละชิ้นต้องถูกยึดบนที่จับยึดชิ้นทดสอบก่อนนำไปปรับภาวะและทำการทดสอบ

7.1.2.4 การปรับภาวะชิ้นทดสอบ

นำชิ้นทดสอบที่ยึดบนที่จับยึดชิ้นทดสอบแล้ว วางในแนวราบบนชั้นโลหะของตู้อบให้มีอากาศไหลเวียนรอบชิ้นทดสอบ อบชิ้นทดสอบให้แห้งที่อุณหภูมิ (105 ± 3) องศาเซลเซียสเป็นเวลา (30 ± 2) นาที แล้วปล่อยให้เย็นในเดซิเคเตอร์ (ข้อ 5.2.2) เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 นาที

7.1.3 ผ้าที่มีขน

7.1.3.1 การทดลองขั้นต้น

การทดลองขั้นต้น และ/หรือการสังเกตด้วยตาเพื่อหาบริเวณที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด โดยตัดชิ้นทดสอบขนาด 50 มิลลิเมตร $\pm$ 150 มิลลิเมตร ให้ด้านยาวของชิ้นทดสอบขนานกับทิศทางการเรียงตัวของขนที่ผิวผ้า โดยชิ้นทดสอบที่ใช้สำหรับทดสอบได้จากบริเวณที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด

สำหรับผ้าที่สังเกตทิศทางการเรียงตัวของขนได้ยาก ให้ทำการทดลองขั้นต้นเพื่อหาแนวทดสอบ โดยใช้แนวที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด

สำหรับผ้าที่มีขนยาวไม่เท่ากัน ให้ทำการทดลองขั้นต้นเพื่อหาบริเวณของตัวอย่างที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุดโดยใช้ชิ้นทดสอบจากแต่ละบริเวณที่ขนมีความยาวแตกต่างกัน

จำนวนชิ้นทดสอบที่ใช้ในการทดลองขั้นต้นต้องเพียงพอเพื่อให้มั่นใจว่าผ้าที่มีขนที่ใช้ทดสอบมาจากบริเวณที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด

นำชิ้นทดสอบสำหรับการทดลองขั้นต้นยึดบนที่จับยึดชิ้นทดสอบ แปรงขนและปรับภาวะตามข้อ 7.1.3.3 ถึง ข้อ 7.1.3.5 แล้วทดสอบการติดไฟตามข้อ 8.3

7.1.3.2 การตัดชิ้นทดสอบ

ตัดชิ้นทดสอบขนาด 50 มิลลิเมตร $\times$ 150 มิลลิเมตร โดยให้แนวผ้าที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด (ที่หาจากการทดลองขั้นต้นและ/หรือการสังเกตด้วยตา) เป็นด้านยาว และไม่ทำเครื่องหมายใดๆ ในพื้นที่ทดสอบ จำนวนชิ้นทดสอบตามที่กำหนดในข้อ 8.4.3.1

7.1.3.3 การยึดชิ้นทดสอบ

- (1) ก่อนยึดชิ้นทดสอบ ใช้เล็บมือขีดตามขอบด้านยาวของชิ้นทดสอบที่ระยะไม่เกิน 6.4 มิลลิเมตร จากขอบชิ้นทดสอบเพื่อหาทิศทางการเรียงตัวของขน
- (2) วางชิ้นทดสอบในที่ยึดชิ้นทดสอบ (ข้อ 5.1.1.3) ซึ่งวางอยู่บนล้อเลื่อนของอุปกรณ์แปรงขน (ข้อ 5.2.6) โดยให้ด้านทดสอบอยู่ด้านบนและการเรียงตัวของขน มาจากปลายปิดของที่ยึดชิ้นทดสอบ โดยชิ้นทดสอบต้องอยู่ในตำแหน่งนี้เพื่อให้การแปรงขนตามข้อ 7.1.3.4 ช่วยยกเส้นใยที่ผิวผ้าขึ้น (ชิ้นทดสอบจะถูกแปรงย้อนการเรียงตัวของขน)
- (3) ชิ้นทดสอบจะอยู่ระหว่างแผ่นโลหะ 2 แผ่น ของที่ยึดชิ้นทดสอบแล้วยึดให้แน่น

7.1.3.4 การแปรงขนชิ้นทดสอบ

หลังจากยึดชิ้นทดสอบบนที่จับยึดชิ้นทดสอบแล้ว (ที่ยึดชิ้นทดสอบยังคงอยู่บนล้อเลื่อนของอุปกรณ์แปรงขน) ให้แปรงขนชิ้นทดสอบ 1 ครั้ง โดยดันล้อไปทางด้านหลังของอุปกรณ์แปรงขน และกดแปรงลงบนผิวผ้าของชิ้นทดสอบ ลากล้อเลื่อนมาข้างหน้า 1 ครั้งโดยให้ย้อนการเรียงตัวของขนบนผ้าด้วยอัตราเร็วสม่ำเสมอ ต้องทำการแปรงขนผ้าบนที่ยึดชิ้นทดสอบซึ่งมีแผ่นโลหะอยู่บนล้อเลื่อนของอุปกรณ์แปรงขนช่วยพยุงชิ้นทดสอบขณะแปรง

7.1.3.5 การปรับภาวะขึ้นทดสอบ

นำขึ้นทดสอบที่ยึดบนที่ยึดขึ้นทดสอบและผ่านการแปรงชนแล้ว วางในแนวราบบนชั้นโลหะของตู้อบให้มีอากาศไหลเวียนรอบขึ้นทดสอบ อบขึ้นทดสอบให้แห้งที่อุณหภูมิ (105 ± 3) องศาเซลเซียส เป็นเวลา (30 ± 2) นาที แล้วปล่อยให้เย็นในเดซิกเคเตอร์ (ข้อ 5.2.2) เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 นาที

7.2 การชักตัวอย่าง

วิธีการชักตัวอย่างผ้าผิวเรียบและผ้าที่มีขนมีดังนี้

7.2.1 ขั้นตอนการชักแห้ง

7.2.1.1 ทุกตัวอย่างต้องผ่านการชักแห้งโดยใช้เครื่องชักแห้งเชิงพาณิชย์ก่อนนำไปชักตามข้อ 7.2.2 และใช้ภาวะการชักแห้งดังนี้

ตัวทำลาย	เพอร์คลอโรเอทิลีน ชั้นคุณภาพเชิงพาณิชย์
สารซักฟอกสำหรับชักแห้ง	แบบประจวบ
เวลาในการชัก (cleaning time)	10 นาที ถึง 15 นาที
เวลาในการปั่นสลัด (extraction time)	3 นาที
อุณหภูมิที่ใช้ในการทำแห้ง	60 องศาเซลเซียส ถึง 66 องศาเซลเซียส
เวลาในการทำแห้ง	18 นาที ถึง 20 นาที
ช่วงปล่อยให้เย็น/ช่วงการขจัดกลิ่น (cool down/deodorization time)	5 นาที

7.2.1.2 ตัวอย่างชักแห้งต้องมีมวลผ้าเป็น ร้อยละ 80 ของความจุของเครื่องชักแห้ง และถ้าตัวอย่างไม่พอให้ใส่ชั้นผ้าเพิ่มน้ำหนัก (ballast) ที่เป็นชั้นผ้าหรือเสื่อผ้าสำเร็จรูปที่สะอาด มีสีขาวหรือสีอ่อน โดยมีส่วนประกอบของขนแกะ (wool) ประมาณ ร้อยละ 80 และพอลิเอสเตอร์ ประมาณ ร้อยละ 20

7.2.2 ขั้นตอนการชัก

หลังการชักแห้ง (ข้อ 7.2.1) ต้องนำตัวอย่างมาชักด้วยเครื่องซักผ้าอัตโนมัติ (ข้อ 5.2.3) และอบแห้งด้วยเครื่องอบผ้าแบบถังหมุนอัตโนมัติ (ข้อ 5.2.4) 1 ครั้ง โดยใช้วิธีการชักตาม มอก.121 เล่ม 21 ที่มีภาวะในการชัก ดังนี้

- (1) อุณหภูมิในการชัก (60 ± 3) องศาเซลเซียส
- (2) ระดับการชักใช้ระดับปกติ (normal/cotton sturdy)
- (3) ใช้มวลรวมในการชักสูงสุด (maximum wash load) 3.63 กิโลกรัม ที่เป็นมวลรวมของผ้าตัวอย่างและชั้นผ้าเพิ่มน้ำหนัก
- (4) ปริมาณสารซักฟอก (66 ± 0.1) กรัม
- (5) อบแห้ง (tumble dry) ระดับดูราเบิลเพรส (durable press) อุณหภูมิของลมร้อน (exhaust temperature) (66 ± 5) องศาเซลเซียส และช่วงปล่อยให้เย็น 10 นาที

8. การทดสอบ

การทดสอบแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ การทดสอบการติดไฟของตัวอย่างในสภาพเดิมก่อนชก และหลังการชก

- 8.1 ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบการติดไฟของตัวอย่างในสภาพเดิมก่อนชก
  - 8.1.1 เตรียมขั้นทดสอบตามข้อ 7.1 แล้วทดสอบการติดไฟตามข้อ 8.3 และข้อ 8.4.2.1 สำหรับผ้าผิวเรียบ หรือ ข้อ 8.4.3.1 สำหรับผ้าที่มีขน
- 8.2 ขั้นตอนที่ 2 การชกตัวอย่างและการทดสอบการติดไฟของตัวอย่างหลังการชก
  - 8.2.1 สำหรับตัวอย่างที่ทดสอบตามขั้นตอนที่ 1 แล้วได้ผลการติดไฟเป็นชั้น 3 ไม่ต้องชกตัวอย่าง และไม่ต้องทดสอบขั้นตอนที่ 2
  - 8.2.2 ชกตัวอย่างตามข้อ 7.2
  - 8.2.3 สำหรับผ้าผิวเรียบหลังจากการชกตัวอย่างแล้ว ให้เตรียมขั้นทดสอบและทดสอบการติดไฟเหมือนกับขั้นตอนที่ 1 ของผ้าผิวเรียบ ข้อ 8.3 และข้อ 8.4.2.2
  - 8.2.4 สำหรับผ้าที่มีขนหลังจากชกตัวอย่างแล้ว ให้เตรียมขั้นทดสอบและทดสอบการติดไฟเหมือนกับขั้นตอนที่ 1 ของผ้าที่มีขน และทำตามลำดับการทดสอบข้อ 8.4.3.2
- 8.3 การทดสอบการติดไฟ
  - 8.3.1 ตู้ทดสอบต้องตั้งในตู้ดูดควัน (ข้อ 5.1.1.9) โดยปิดการทำงานของพัดลมดูดควันจากนั้นเปิดวาล์วควบคุมเชื้อเพลิง ที่ถึงแก๊ส รอประมาณ 5 นาที ให้อากาศออกจากท่อจิ้งจูดไฟ แล้วปรับความยาวของเปลวไฟ ให้ได้ 16 มิลลิเมตร โดยวัดจากหัวจ่ายแก๊ส (gas nozzle) ถึงปลายเปลวไฟ
  - 8.3.2 นำขั้นทดสอบออกจากเดซิกเคเตอร์ที่ละชั้น และวางลงบนแท่นวางขั้นทดสอบของตู้ทดสอบ สำหรับผ้าหนาอาจต้องทำการปรับเลื่อนแท่นวางให้ปลายของตัวชี้ตะเกียงของขั้นทดสอบพอดี
  - 8.3.3 ปรับตำแหน่งของแท่นวางขั้นทดสอบให้ปลายของตัวชี้ตะเกียงของขั้นทดสอบพอดี
  - 8.3.4 ชิงเส้นด้ายหยุดการทดสอบผ่านตัวนำเส้นด้ายที่อยู่บนที่ยึดขั้นทดสอบผ่านด้านบนของขั้นทดสอบ และไปยังตัวนำเส้นด้ายอีกตัวที่ติดอยู่ที่ผนังของตู้ทดสอบ แล้วผูกตุ้มน้ำหนักหยุดการทดสอบ ให้เข้าที่ซึ่งอยู่ด้านล่างติดกับตัวนำเส้นด้ายของตุ้มน้ำหนัก ตั้งนาฬิกาจับเวลาไปที่ศูนย์ ปิดประตูตู้ทดสอบ
  - 8.3.5 ให้เริ่มทดสอบภายในช่วงเวลา 45 วินาที หลังจากนำขั้นทดสอบออกจากเดซิกเคเตอร์ โดยใช้ไทดิวบั้งดับ ให้เปลวไฟเคลื่อนไปตะเกียงขั้นทดสอบและเริ่มจับเวลา นาฬิกาจับเวลาจะเริ่มโดยอัตโนมัติ และหยุดทันทีที่เส้นด้ายหยุด การทดสอบขาด แล้วทำให้ตุ้มน้ำหนักตกลงมา
  - 8.3.6 เมื่อทดสอบเสร็จแล้วให้เปิดพัดลมตู้ดูดควัน เพื่อดูดควันและเขม่าที่เกิดจากการทดสอบ
  - 8.3.7 บันทึกเวลาในการลุกไหม้ (อ่านจากนาฬิกาจับเวลา) ของแต่ละขั้นทดสอบ พร้อมด้วยลักษณะการไหม้ที่สังเกตเห็น โดยรายงานเป็นตัวย่อตามข้อ 9.2 ถ้าไม่มีเวลาในการลุกไหม้ ให้บันทึกลักษณะการไหม้ที่สังเกตเห็น สำหรับผ้าที่มีขนหลังจากบันทึกเวลาในการลุกไหม้ แล้วควรให้เผาไหม้ต่อไปเพื่อดูว่าพื้นผ้ามีการหลอมหรือไม่
  - 8.3.8 หลังจากการระบายควันและเขม่าออกหมด ให้ปิดพัดลมดูดควันแล้วทดสอบขั้นต่อไป

8.4 ลำดับการทดสอบ (test subsequence) และหลักเกณฑ์การจัดชั้นของการติดไฟ (classification criteria)

8.4.1 การจัดชั้นการติดไฟขั้นต้น และการจัดชั้นการติดไฟขั้นสุดท้าย

การจัดชั้นการติดไฟขั้นต้น คือ การจัดชั้นการติดไฟที่ได้จากผลการทดสอบทั้งก่อนและหลังการชักตัวอย่าง การจัดชั้นการติดไฟขั้นสุดท้าย คือ การจัดชั้นการติดไฟที่ได้จากผลการทดสอบที่รุนแรงที่สุดของการทดสอบก่อนหรือหลังการชักตัวอย่าง

8.4.2 ลำดับการทดสอบและหลักเกณฑ์จัดชั้นการติดไฟของผ้าผิวเรียบ

8.4.2.1 ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบการติดไฟของตัวอย่างผ้าผิวเรียบก่อนการชัก

- (1) ทำการทดลองขั้นต้นตามข้อ 7.1.2.1 เพื่อหาแนวของผ้าที่ติดไฟเร็วที่สุด
- (2) เตรียมชั้นทดสอบและทดสอบการติดไฟ จำนวน 5 ชั้น จากแนวผ้าที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด โดยเวลาในการลุกไหม้ที่ได้จะเป็นตัวกำหนดในการจัดชั้นการติดไฟขั้นต้นและทำการทดสอบต่อตามข้อ 7.2 หรือต้องทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ
- (3) ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็น ชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ และทำการทดสอบต่อตามข้อ 7.2 เมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
  - ก) ไม่มีเวลาในการลุกไหม้
  - ข) มีเวลาในการลุกไหม้เพียงค่าเดียวและมีค่าเท่ากับ 3.5 วินาที หรือมากกว่า
  - ค) มีเวลาในการลุกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไป และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 วินาที หรือมากกว่า
- (4) ให้ทำการทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ เมื่อเวลาในการลุกไหม้มีเพียงค่าเดียวและค่าที่ได้น้อยกว่า 3.5 วินาที หรือเวลาในการลุกไหม้เฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 วินาที โดยทำการทดสอบเพิ่มทั้ง 5 ชั้นตามแนวที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด ใช้เวลาในการลุกไหม้ของชั้นทดสอบ 10 ชั้น ในการตัดสินว่าจะทำตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
  - ก) หยุดการทดสอบและจัดชั้นการติดไฟขั้นสุดท้ายเป็นชั้น 3 การติดไฟแบบรวดเร็ว และรุนแรงเมื่อ มีเวลาในการลุกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 วินาที
  - ข) จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติและทดสอบต่อตามข้อ 7.2 เมื่อมีเวลาในการลุกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 วินาที หรือมากกว่า
- (5) ถ้ามีเวลาในการลุกไหม้เพียงค่าเดียวจากชั้นทดสอบ 10 ชั้น การทดสอบนั้นถือเป็นการทดสอบที่ไม่สามารถสรุปผลได้ ผ้านี้ไม่สามารถจัดชั้นการติดไฟของผ้าได้

8.4.2.2 ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบการติดไฟของตัวอย่างผ้าผิวเรียบหลังการชัก

- (1) ทำการทดลองขั้นต้นตามข้อ 7.1.2.1 เพื่อหาแนวของผ้าที่ลุกไหม้เร็วที่สุด
- (2) เตรียมชั้นทดสอบและทดสอบการลุกไหม้ จำนวน 5 ชั้น จากแนวผ้าที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด โดยเวลาในการลุกไหม้ที่ได้จะเป็นตัวกำหนดว่าให้หยุดทดสอบและจัดชั้นการติดไฟขั้นต้นหรือต้องทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ
- (3) ให้หยุดทดสอบและจัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ เมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังนี้

- ก) ไม่มีเวลาในการลวกไหม้
  - ข) มีเวลาในการลวกไหม้เพียงค่าเดียวและมีค่าเท่ากับ 3.5 วินาทีหรือมากกว่า
  - ค) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 วินาที หรือมากกว่า
- (4) ทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ เมื่อเวลาในการลวกไหม้มีเพียงค่าเดียวและค่าที่ได้ น้อยกว่า 3.5 วินาที หรือเวลาในการลวกไหม้เฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 วินาที ให้ทำการทดสอบทั้ง 5 ชั้น ตามแนวที่มีการลวกไหม้เร็วที่สุด ใช้เวลาในการลวกไหม้ของชั้นทดสอบ 10 ชั้น ในการ จัดชั้นการติดไฟขั้นต้น เมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังนี้
- ก) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.5 วินาที หรือมากกว่า ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็น ชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ
  - ข) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 วินาที ให้จัดชั้นการติดไฟ ขั้นต้นและการติดไฟขั้นสุดท้ายเป็น ชั้น 3 การติดไฟแบบรวดเร็วและรุนแรง
- (5) ถ้ามีเวลาในการลวกไหม้เพียงค่าเดียวจากชั้นทดสอบ 10 ชั้น การทดสอบนั้นถือเป็นการทดสอบ ที่ไม่สามารถสรุปผลได้ ไม่สามารถจัดชั้นการติดไฟของผ้าได้

8.4.3 ลำดับการทดสอบและหลักเกณฑ์การจัดชั้นการติดไฟของผ้าที่มีขน

8.4.3.1 ชั้นตอนที่ 1 การทดสอบการติดไฟของตัวอย่างผ้าที่มีขนก่อนการซัก

- (1) ทำการทดลองขั้นต้นตามข้อ 7.1.3.1 เพื่อหาบริเวณของผ้าที่ลวกไหม้เร็วที่สุด
- (2) เตรียมชั้นทดสอบและทดสอบการลวกไหม้จำนวน 5 ชั้นจากบริเวณที่มีการลวกไหม้เร็วที่สุด โดยเวลาในการลวกไหม้ และลักษณะการไหม้ที่ได้จะเป็นตัวกำหนดจัดชั้นการติดไฟขั้นต้น และทดสอบต่อตามข้อ 7.2 หรือต้องทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ
- (3) จัดชั้นการติดไฟขั้นต้น และทำการทดสอบต่อตามข้อ 7.2 เมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังนี้
  - ก) ไม่มีเวลาในการลวกไหม้ ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ
  - ข) มีเวลาในการลวกไหม้เพียงค่าเดียวและมีค่าน้อยกว่า 4 วินาที โดยไม่มีการไหม้ของพื้นผ้า หรือเวลาในการลวกไหม้มีค่าเท่ากับ 4 วินาที หรือมากกว่าโดยที่มีหรือไม่มีการไหม้ของ พื้นผ้าก็ตาม ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ
  - ค) ไม่มีการไหม้ของพื้นผ้า (โดยไม่ต้องพิจารณาเวลาในการลวกไหม้) ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้น เป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ
  - ง) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ย 0 ถึง 7 วินาที และไหม้เฉพาะ ที่ผิวผ้า ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ
  - จ) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 7 วินาที ซึ่งอาจมี การไหม้ที่พื้นผ้าด้วย ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ
  - ฉ) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ย 4 ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้า ไม่เกินหนึ่งชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ
  - ช) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 4 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้า ไม่เกินหนึ่งชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ

- ข) มีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ย 4 ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้า ตั้งแต่ 2 ชั้น ขึ้นไป ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 2 การติดไฟแบบปานกลาง
- (4) ให้ทำการทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ เมื่อผลการทดสอบของห้าชั้นแรกเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งดังนี้ เวลาในการลวกไหม้มีเพียงค่าเดียวและค่าที่ได้น้อยกว่า 4 วินาทีโดยมีการไหม้ที่พื้นผ้า หรือมีเวลาในการลวกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่าขึ้นไป และมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 4 วินาทีโดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าตั้งแต่ 2 ชั้น ขึ้นไป ให้ทำการทดสอบทั้ง 5 ชั้น จากบริเวณที่มีการลวกไหม้เร็วที่สุด เวลาในการลวกไหม้และลักษณะการไหม้ของชั้นทดสอบ 10 ชั้น จะใช้ตัดสินว่าจะทำตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
- ก) หยุดทดสอบ ถ้าค่าเฉลี่ยเวลาในการลวกไหม้ของชั้นทดสอบ 10 ชั้น มีค่าน้อยกว่า 4 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าตั้งแต่ 3 ชั้น ขึ้นไป และให้จัดชั้นการติดไฟขั้นสุดท้ายเป็นชั้น 3 การติดไฟ แบบรวดเร็วและรุนแรง
- ข) จัดชั้นการติดไฟขั้นต้น และทดสอบต่อตามข้อ 7.2 เมื่อ
- ข.1) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลวกไหม้มีค่าน้อยกว่า 4 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าไม่เกิน 2 ชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
- ข.2) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลวกไหม้ 4 ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าไม่เกิน 2 ชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
- ข.3) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลวกไหม้มีค่ามากกว่า 7 วินาที ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
- ข.4) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลวกไหม้ 4 ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 2 การติดไฟแบบปานกลาง
- (5) ถ้ามีเวลาในการลวกไหม้เพียงค่าเดียวจากชั้นทดสอบ 10 ชั้น การทดสอบนั้นถือว่าเป็นการทดสอบที่ไม่สามารถสรุปผลได้ และไม่สามารถจัดชั้นการติดไฟของผ้าได้
- 8.4.3.2 ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบการติดไฟของตัวอย่างผ้าที่มีขนหลังการซัก
- (1) ทำการทดลองขั้นต้นตามข้อ 7.1.3.1 เพื่อหาบริเวณของผ้าที่ลวกไหม้เร็วที่สุด
- (2) เตรียมชั้นทดสอบและทดสอบการติดไฟจำนวน 5 ชั้น จากบริเวณที่มีการลวกไหม้เร็วที่สุด โดยเวลาการลวกไหม้และลักษณะการไหม้ไฟเป็นตัวกำหนดว่าให้หยุดทดสอบและจัดชั้นการติดไฟขั้นต้น หรือต้องทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ
- (3) หยุดทดสอบและจัดชั้นการติดไฟขั้นต้น เมื่อ
- ก) ไม่มีเวลาในการลวกไหม้ ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
- ข) มีเวลาในการลวกไหม้เพียงค่าเดียวและค่าน้อยกว่า 4 วินาที โดยไม่มีการไหม้ของพื้นผ้า หรือเวลาในการลวกไหม้มีค่าเท่ากับ 4 วินาที หรือมากกว่าโดยที่มีหรือไม่มีไหม้ของพื้นผ้า ก็ตาม ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
- ค) ไม่มีการไหม้ของพื้นผ้า (โดยไม่ต้องพิจารณาค่าเวลาในการลวกไหม้) ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ

- ง) มีเวลาในการลุกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่า ขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ย 0 วินาที ถึง 7 วินาที โดยมีการวาบไฟเฉพาะที่ผิวผ้า ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
  - จ) มีเวลาในการไหม้ตั้งแต่ 2 ค่า ขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 7 วินาที โดยอาจมีการไหม้ที่พื้นผ้าด้วยให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
  - ฉ) มีเวลาในการลุกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่า ขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ย 4 วินาที ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าไม่เกิน 1 ชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
  - ช) มีเวลาในการไหม้ไฟตั้งแต่ 2 ค่า ขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 4 วินาทีโดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าไม่เกิน 1 ชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
  - ช) มีเวลาในการลุกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่า ขึ้นไปและมีค่าเฉลี่ย 4 วินาที ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าตั้งแต่ 2 ชั้น ขึ้นไป ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 2 การติดไฟแบบปานกลาง
- (4) ให้ทำการทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ เมื่อการทดสอบของห้าชั้นแรกเป็นกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้ เวลาในการลุกไหม้มีเพียงค่าเดียวและค่าที่ได้น้อยกว่า 4 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้า หรือมีเวลาในการลุกไหม้ตั้งแต่ 2 ค่า ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 4 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าตั้งแต่ 2 ชั้น ขึ้นไป
- (5) ให้ทำการทดสอบเพิ่มอีก 5 ชั้นทดสอบ (กรณีที่ต้องการ) จากบริเวณที่มีการลุกไหม้เร็วที่สุด เวลาในการลุกไหม้และลักษณะการไหม้ของชั้นทดสอบ 10 ชั้น จะใช้ในการจัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเมื่อ
- ก) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลุกไหม้มีค่าน้อยกว่า 4 วินาทีโดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าไม่เกิน 2 ชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
  - ข) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลุกไหม้มีค่าน้อยกว่า 4 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นและการติดไฟขั้นสุดท้ายเป็นชั้น 3 การติดไฟแบบรวดเร็ว และรุนแรง หรือ
  - ค) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลุกไหม้มีค่ามากกว่า 7 วินาที ให้จัดชั้นการติดไฟขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟ แบบปกติ หรือ
  - ง) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลุกไหม้ 4 ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าไม่เกิน 2 ชั้น ให้จัดชั้นการติดไฟ ขั้นต้นเป็นชั้น 1 การติดไฟแบบปกติ หรือ
  - จ) ค่าเฉลี่ยเวลาในการลุกไหม้ 4 ถึง 7 วินาที โดยมีการไหม้ที่พื้นผ้าตั้งแต่ 3 ชั้น ขึ้นไป ให้จัดชั้นการติดไฟ ขั้นเป็นชั้น 2 การติดไฟแบบปานกลาง (6) ถ้ามีเวลาในการลุกไหม้เพียงค่าเดียวจากชั้นทดสอบ 10 ชั้น การทดสอบนั้นถือว่าเป็นการทดสอบ ที่ไม่สามารถสรุปผลได้ และไม่สามารถจัดชั้นการติดไฟของผ้าได้

9. การรายงานผล

ให้ระบุรายละเอียดในรายงานผลการทดสอบ ดังต่อไปนี้

- 9.1 รายงานผลขั้นการติดไฟของตัวอย่างก่อนการชกหรือหลังการชกที่มีการลุกไหม้ที่รุนแรงกว่า โดยการจัดชั้นขั้นสุดท้ายตามข้อกำหนดขั้นการติดไฟที่ระบุในข้อ 4.
- 9.2 รายงานลักษณะการไหม้ของชิ้นทดสอบแต่ละชิ้นโดยใช้ตัวย่อ และ/หรือเครื่องหมาย ดังนี้
  - 9.2.1 สำหรับผ้าผิวเรียบ
    - 9.2.1.1 DNI (did not ignite) หมายถึง ชิ้นทดสอบไม่ติดไฟ
    - 9.2.1.2 IBE (ignited, but extinguished) หมายถึง ชิ้นทดสอบติดไฟแต่ดับเองได้
    - 9.2.1.3 *IBE (ignited, but extinguished, the asterisk) หมายถึง ชิ้นทดสอบติดไฟแต่ดับเองได้
หมายเหตุ * หมายถึง การลุกไหม้ที่ลามไปถึงใต้เส้นด้ายหยุดการทดสอบแต่ไม่ทำให้เส้นด้ายขาด
    - 9.2.1.4 __ sec หมายถึง เวลาในการลุกไหม้ที่บันทึกด้วยอุปกรณ์จับเวลาที่สามารถอ่านค่าได้ 0.0 วินาที
  - 9.2.2 สำหรับผ้าที่มีขน
    - 9.2.2.1 SF uc (surface flash, under the stop thread) หมายถึง การรวบไฟที่ผิวผ้าของชิ้นทดสอบที่ลามไปถึงเส้นด้ายหยุดการทดสอบแต่ไม่ทำให้เส้นด้ายขาด
    - 9.2.2.2 SF pw (surface flash, path way) หมายถึง การรวบไฟที่ผิวผ้าบางส่วนของชิ้นทดสอบ โดยไม่มีเวลาในการลุกไหม้เนื่องจากการไหม้ไฟที่ผิวผ้าลามไปไม่ถึงเส้นด้ายหยุดการทดสอบ
    - 9.2.2.3 SF poi (surface flash, at the point impingement only) หมายถึง การรวบไฟที่ผิวผ้าเฉพาะตำแหน่งที่จ่อไฟเท่านั้น (เทียบเท่ากับ DNI ของผ้าผิวเรียบ)
    - 9.2.2.4 __ sec หมายถึง เวลาในการลุกไหม้ที่บันทึกด้วยอุปกรณ์จับเวลาที่สามารถอ่านค่าได้ละเอียดถึง 0.1 วินาที
    - 9.2.2.5 __ SF only หมายถึง เวลาเป็นวินาที ซึ่งเกิดการรวบไฟเฉพาะที่ผิวผ้าของชิ้นทดสอบเท่านั้น โดยไม่ทำลายพื้นผ้าของชิ้นทดสอบ
    - 9.2.2.6 __ SFBB (surface flash base burn) หมายถึง เวลาเป็นวินาที ซึ่งเกิดการรวบไฟที่ผิวผ้าและพื้นผ้าของชิ้นทดสอบเริ่มไหม้จากจุดที่ไม่ใช่ตำแหน่งที่จ่อไฟ
    - 9.2.2.7 __ SFBB poi (surface flash base burn, at the point impingement only) หมายถึง เวลาเป็นวินาที ซึ่งเกิดการรวบไฟที่ผิวผ้าและพื้นผ้าของชิ้นทดสอบเริ่มไหม้จากตำแหน่งที่จ่อไฟ
    - 9.2.2.8 __ SFBB poi * หมายถึง เวลาเป็นวินาที ซึ่งเกิดการรวบไฟที่ผิวผ้าและพื้นผ้าของชิ้นทดสอบเริ่มไหม้จากตำแหน่งที่จ่อไฟ
ใช้เครื่องหมาย * ตามด้วยข้อความ “ไม่สามารถระบุตำแหน่งการไหม้ที่ตัวผ้าได้” เมื่อไม่แน่ใจจุดเริ่มต้นของการไหม้ที่ตัวผ้า